

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE WEE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, Zwolle; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr C. Landboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijss, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:
Prof. Dr V. HEPP, Van Broestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:
DOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58 — Poststroking No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor t. Buitenland f7.50 en voor Ned-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Advent. — Uit de Schrift: Advent-God houdt woord. (Luc. 1:72). — Kerkelijk Leven: De duidelijkheid der H. Schrift en de werking des H. Geestes. Verkeende wijsheid IV. Gansen doet missen. — Geestelijke Adviezen: Overrijmigheid in de ontsluiting van eigen ziellevens voor onze naastbestaanden. — Uit het Pol. en Soc. Leven: Heerheid en Verkeer (slut). — Pop. Wet. Schetsen: Iets over het beeld van Jezus in de moderne literatuur IX. — Lit. en Kunst: W. de Merode, De Verloren Zoon II. Zending en Evangelisatie: Belangstelling. — Perschoon. — Kerkenwz.

ADVENT.

Kerstmis nadert als een stille morgen na stormigen zwarten nacht.

Kerstmis komt als een storm, die de rust verbreekt van 't lustigjes voortzeilen over zacht rimpelend watervlak.

„Daar is uit 's werelds duistere wolken Een licht der lichten opgegaan”.

En: „Meen niet, dat ik gekomen ben om den vrede op aarde te brengen....”

„Vrede op aarde....” en „tot een oordeel in de wereld gekomen.”

Kerstzang zal doorbreken.

Maar kerstzang is het voorspel van den kreet van het kruis.

En de wereld zal juichen.... „fijn kerstfeest”.... „idylle.... „huiselijkheid”....

En Christus zal zeggen: „neen, maar het zwaard....”

Er zullen er ook zijn, die zeggen: „het oordeel Gods over de wereld nadert”. Want Jezus Christus is het oordeel.

Want zoo groot is de toorn Gods tegen de zonde, dat Hij die, eer Hij die ongestraft het blijven, aan Zijn lieven Zoon Jezus Christus met den bitteren en smadelijken dood des kruises gestraft heeft.

En toch is er voor dat volk, dat de verbreking door het oordeel kent in de komst van den Christus Gods, in Kerstfeest de prediking van vrede, van licht, van blijdschap, van rust.

„Hoe zal ik U ontvangen-dan?”

Hoe wilt Gij zijn ontmoet?”

Door de verbreking te zien, die komen moet. Ja, omdat er een breuke is.

Want dit zal Gods werk zijn, waarvan de heerlijke manifestatie op Kerstfeest begint, dat Hij — onze God — een breuk slaat.

Een breuk — met het doel om een breuk te heelen.

Wij braken.

Wij braken den band tusschen God en wereld, tusschen Schepper en schepsel, tusschen hemel en aarde, tusschen Gods hart en ons hart, tusschen Gods kennis en onze kennis, tusschen Gods wijsheid en onze wijsheid, tusschen Gods recht en ons recht.

En zoo werd ons recht onrecht; zoo werden we: onwys, vervreemd van de ware kennis, menschen met een hart vol armoede.

Nu geneest God die breuke.

Door een breuk.

Want Hij zal de verbreking laten komen. In den vorm van het kruis. Dan zal De Mensch verbroken worden. En door die verbreking zal er heeling van een andere breuke mogelijk zijn.

Uit Satans klauwen moet het nitverkoren volk

worden losgebroken, de kerker moet worden opengebroken, de boeien der hel moeten stuk gebroken worden. In de verbreking van Den Mensch Jezus, ligt de breuk tusschen de hel en Gods volk.

En zoo is er een volk, dat heeling van de groote breuke kent.

Voor dat volk is het wêr Immanuel: God met ons.

God geneest de breuk door een breuk.

Kerstfeest zal belijdenis van die breuk zijn. Van die beide verbrekingen.

Wij zullen moeten belijden, dat er is de verbreking tusschen God en ons. Dat is de eisch voor de genezing.

Immers verstaan wij dat niet, dan begrijpen we ook niet, dat ook wij behoefte hebben aan Kerstfeest, en dan vinden we de gestalte om te naderen tot de kribbe niet.

En met minder dan een verbreking van den Zoon Gods in onze natuur kon 't Kerstfeest geen zin voor ons hebben.

Wij zijn het, die het Kindeke in de kribbe noodig hebben.

Wij zijn het, die Hem zachtjes omarmen.

Wij zijn het, die Hem verbraken.

Wij zijn het, die door Zijn breuke heeling, door Zijn striemen genezing ontvangen mochten.

En nu zal Kerstmis straks weer in ons leven komen.

Hoe zullen we Advent vieren?

Zullen we knus bijeen gaan zitten en zeggen: „'t is toch wel gezellig in de donkere dagen voor Kerstmis — straks wat sneeuw — en wat ijs — en dan fijne Kerstdagen — zullen we zoo spreken?”

Wordt in de wereld rondom ons Kerstfeest dan zoozeer vernitwendigd en ontledigd, dat ook wij aangestoken zijn door dat kwaad, zoo, dat we niet verstaan, dat alleen door de breuke met de wereld de vrede met God, de vrede op aarde kan worden gevonden?

Toen Jezus komen zou — toen vierde heel de wereld advent.

In de volheid des tijds heeft God Zijn Zoon gezonden.

En om dien tijd vol te maken bracht Hij de volkeren saam en bond Hij ze onder den scepter van Rome's Caesar. Om dien tijd vol te maken maakte Hij menschenharten ledig en deed Hij heidenen uitzien naar het licht in den nacht. Maar ook: om dien tijd vol te maken liet Hij Zijn eigen volk sterven aan wettische eigengerechtigheid, waar het den Christus Gods door den tuchtheester niet had leeren zoeken. Dat is ook een historie van het dorre hout en van het groene. Ook dat — opdat wij zouden weten, hoe we Advent moeten vieren.

Onder Israël kende men Advent-viering.

De Simeons, de Hannas, de Marias, de herders — ze wachtten de zaligheid.

Maar zij zelfs zijn het levend bewijs, dat God de genezings-breuke sloeg dwars door Israël heen. Zij waren Israëlieten, ja, maar anders dan die, die hun volksglorie in de wereld zochten, en die hun verwachting stelden in de glorie van een grooten naam onder de verbaasde schare: „ziet hoe vroom is die Farizeër; ziet welk een man — die Schriftgeleerde....”

O, in hun wachten kenden ze de Schriften, deze Simeons, die Hannas.

Ze leefden bij de openbaring Gods.

Lieten niets van haar los.

Onderzochten haar met een biddend hart.

Maar ze aanvaardden de breuke met de wereld ook; de breuke met de deftige cultuur; de breuke met de verwachting van aardse glorie.

God was bezig hen los te breken, omdat God bezig was aan de genezing.

En zoo komt Christus. En Zijn leven zal in het teken der verbreking staan.

Steeds weer. Tot de Breuke komt. En de Genezing daar is.

Hoe zullen wij Kerstfeest wachten?

Hoe? — indien niet door de breuke met de wereld te aanvaarden?

Opdat we zoo genezing vinden....

Maar ach, de wereld houdt ons vast; en ons vleesch trekt ons naar beneden.... en.... wij....

O Heere, die overwinnaar zijt, Koning van Kerstfeest, breek ons los, door Uw Geest en Woord....

Laat de storm in ons komen.

De storm van Advent.

Opdat de vrede kome.

De vrede van Kerstfeest.

J. W.

UIT DE SCHRIFT.

Advent - God houdt woord.

en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond. Luc. 1:72.

Daarin zet nu die zanger als met één woord het komende geboortefeest in het licht. God is gedachtig aan Zijn verbond, dat Hij met Abraham heeft opgericht, en in Abraham met al zijn kinderen. Dat verbond is vol van beloften. Beloften voor dit en het toekomstige leven. Van vergoeding en zaligheid. Het is belofte van alles, wat God ooit in Zijn Woord heeft beloofd.

En de komst van Gods Zoon is een sprake, door den ouden priester verlokt: God is gedachtig aan Zijn heilig verbond. Nu Johannes geboren is, en Gods Zoon achter hem aankomt, nu is er het bewijs en de zekerheid, dat God Zijn beloften vervult.

De Adventszang van Zacharias is doorademend van deze eene gedachte: God houdt woord.

En Advent staat voor ons in dat blijde licht: God houdt woord!

Ook van deze zijde gezien, is er heerlijkheid in de komst van den Christus Gods te aanbidden. Ge moogt het ook zoo zien en dankend zeggen: God houdt woord en lost Zijn beloften in.

Het Oude Testament is vol van beloften. Het is enkel belofte. Waar ge het ook inziert, het heeft en trilt alles van beloften voor zondaars. Maar de vervulling komt alleen door Gods Zoon. En als Hij komt, als de Engelen zingen in de velden van Efratha — dan is de bedeeeling der beloften voorbij en de bedeeeling van het wachten zonder zien. Dan is er de vervulling. In beginsel de vervulling van al de beloften: ze is er reeds, als de Zalmaker in de krib ligt; Hij is immers de waarberg en de aanvang van de vervulling zelf. Hij is de Vervulling en de Vervuller. Zooveel beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja en zijn in Hem Amen.